

ΥΠΟΒΟΛΕΙΟ

Του **ΒΑΣΙΛΗ ΑΓΓΕΛΙΚΟΠΟΥΛΟΥ**

Δεν γλιτώσα τη κολή και το όξος «εκεί στον νότο» όπου βρέθηκα πάλι για λίγες μέρες, • σε παρασαχάριες ακτές και οάσεις. • Δεν υπήρξε ταξίτζης, ρεσεψιονίστ, σερβιτόρος, κυρία φαρμακοποιός, βαρκάρης ή καφετζής • που να μην μου αναφωνήσει κατάμουτρα: • «Α, Γιουνάν, Γιουνάν, νο μάνει, νο μάνει!». • Αιφνιδιάστικα, δεν το περίμενα. • Ελεγα, «ο ευρωπαίος», πόσο να έχουν ακούσει εκεί για τα καζάντια μας. • Μα μιλάμε ακόμα και κοινός λαός! • Νομάδες, βερβερίνοι! • Δεν θυμάμαι ποτέ να έχω νιώσει τόσο αηχάνα. • Τραγουδι γενήκαμε. • Των σκυλιώνε παγκοσμίας σου λέω. • Επιστρέφοντας συνταξιδεύα στο αεροπλάνο με γκρουπ Ελλήνων. • Τι ευάερη ράτσα. • Και μες στην ευρέπεια. • Και απαραίτητος χειροκρότημα στην προσέγγιση βέβαια, ο... διασωθέντες. • Μην ξε • -που λέει κι ο Σωτήρης Δημητρίου σ' ένα του διήγημα, στην τελευταία του συλλογή «Τα ζύγια του προσώπου» (Πατάκης). • Την είχα μαζί μου και μου την έκανε τη ζημιά. • Με ανακαλούσε βιαιώς με τις πρώτες δυο αράδες που διάβαζα. • Οαση ξεάσπη ολόγυρα, εντός και επί τα αυτά του βίου εν τω άμα. • Και να μη θέλω και να τ' αφήσω! • Νυστεριές που αποκαλύπτουν οικεία και ακραία • με τους ύπουλα ελάσσονες τόνους του Δημητρίου • κι αυτό το χαρακτηριστικό του μείγμα συγκεκριμένου κι ελλειπτικού ταυτόχρονα. • Προκλητικός: Να μετάσχεις. • Αφού το ξαναδιαβάω κι εδώ. • Πού βόσκει άραγε η ευαισθησία των «Επαναστατών του Δεκέμβρη»; • Έχει εκδράμει προς εορτασμόν της εθνικής επετείου και της Λαμπρής εν σειρά • και δεν αξιώθηκε ν' ασχοληθεί ούτε κατ' ελάχιστον με τον αποτρόπαιο φόνο του δεκαπεντάχρονου Αφγανού μετανάστη από αδέσποτη βόμβα; • Και πού ν' αρμενίζει η γρηγορούσα συνείδηση πανεπιστημιακών και άλλων προοδευτικών που δρομαίως «συντάσσονται, συντρέχουν» σε άλλες περιπτώσεις; • Ή είναι που τώρα δεν ήταν αστυνομικός ο θύτης • αλλά κάποιος προφανώς «εξεγερμένος»; • Διότι δεν θέλω ούτε να σκεφτώ πως η εκκωφαντική αυτή σιγή οφείλεται στο ότι δεν ήταν «δικό μας» το δεκαπεντάχρονο. • «Άγνοώ το κοινό ως παράγοντα του θεάτρου» είπε στην Ιωάννα Κλεφτόγιαννη («Ελευθεροτυπία») ο Χάουαρντ Μπάρκερ, • συγγραφέας του έργου «Το ύστατο σήμερα» που παρουσίασε φέτος ο Δευτέρης Βογιατζής. • Εγώ πάντως το ένιωσα αυτό παρακολουθώντας την παράσταση. • Ενδιαφέρουσα περίπτωση • ποιητής σίγουρα, κι όχι μόνο γιατί αυτό δηλώνει, «επιτρέποντας στην ποίηση να εισδύσει το θέατρο». • Δεν το κρύβω όμως πως εγώ την επαφή του με το θέατρο την ένιωσα στοιχειώδη. • Εξομολογούμαι δημοσίως διότι αισθάνθηκα σύφο διαβάζοντας τους ύμνους που γράφθηκαν φέτος γι' αυτό το υποτιθέεται θεατρικό- έργο. • Ή εγώ ξεκουτιαίνω ή η υποκρισία δίνει και παίρνει. • (Και τα δύο). • Κατά τα άλλα είπε πολλά και τρομερά στην Ιωάννα. • Δείγμα: «Έχει ενδιαφέρον το πώς έχει αποβληθεί από τη συζήτηση της Δύσης η λέξη “προοδευτικός”, γιατί ζέχνει...». • Ή: «Ο Αριστοτέλης έσφαλε. Η τραγωδία δεν είναι “καθαρτήρια”. Η τραγωδία είναι αγωνία». • Αναρωτιόμουν στη στήλη της περασμένης Κυριακής αν και πότε θα καταργηθεί αυτός ο άχρηστος κι ευρωβόρος ΟΠΕΠ • (που μετά την Πολιτιστική Ολυμπιάδα διαχειρίστηκε πλουσιοπάροχα και με εκατοντάδες υπαλλήλους το πούποτα) • και την ίδια μέρα η Σταυρούλα Παπασπύρου αποκάλυπτε στο «7» της «Ελευθεροτυπίας» ότι από Μάιο ως Σεπτέμβριο του 2009 διορίστηκαν στον αμαρτωλό οργανισμό κι άλλοι 160 υπάλληλοι! • Α, ώστε έτσι κ. Σαμαρά. • Μάπως δεν έχετε ούτε γι' αυτό ευθύνη, • ενώ συνέβη στο υπουργείο σας, • και να αποταθούμε και γι' αυτό στη Ραφήνα;